

[Lysholm Christensen]

Men så kan man anlægge en pædagogisk vurdering på prøverne. Og det kan forsvares på mange måder; det kan være udmærket at have prøverne som en form for motivation i forhold til eleverne. For mig at se er det meste af argumentationen dog af negativ karakter; det er en pædagogisk falliterklæring, hvis det er det, der skal drive eleverne til at bestille noget.

Men værst af alt er, at prøverne sluger alt for meget af den sparsomme undervisningstid. Man kan blot tænke på, i hvor lang en periode den almindelige undervisning bliver lagt øde i foråret, når prøverne skal afholdes. Det virker forstyrrende på timeplanen på den enkelte skole, lærere skal ud som censorer, eleverne får læseferie, ineffektiv tid, en lang periode, hvor der ikke er almindelig undervisning.

Alt i alt må jeg sige, at jeg ikke har voldsomt meget positivt at sige om vores nuværende prøvesystem. Der bruges alt for mange ressourcer på at afholde disse prøver. Jeg tror, vi hellere skulle bruge ressourcerne på en anden måde, nemlig på at styrke kvaliteten i form af noget mere undervisningstid.

Hvis vi tager en elev, der i dag forlader 9. klasse, og sammenligner ham eller hende med en kammerat, der forlod skolen for en 15-20 år siden, så har eleven i dag faktisk gået et år mindre i skole, fordi han har haft færre timer, lørdagsundervisningen er faldet væk, osv. Vi har for få timer i elevernes skoletid, og derfor var det bedre at styrke undervisningstiden frem for at bruge ressourcer på prøvesystemet. Jeg tror, vi ville styrke kvaliteten ved at give noget mere undervisningstid.

Det store spørgsmål er også, hvad det er, man vil måle. Hvad er kvalitet i undervisningen? Det er så moderne at tale om kvalitet i undervisningen. Jeg tror, at samfundet vil efterspørge reelle kundskaber, ingen tvivl om det, men personalechefen vil også stille nogle spørgsmål af følgende type: Vil du møde til tiden om morgenen? Kan vi betro dig at passe denne kostbare maskine? Er du villig til at omstille dig, tage på kursus og videreudanne dig? Kan du tænke kreativt? Kan vi regne med, at du kan samarbejde med kollegerne her på virksomheden? Personlighedsudviklingen er altså en vigtig ting, og den kommer ikke alene ved indlæring af den store tabel, tyske verber og russiske floder. Etik og ansvarsfølelse

kan ikke styres af prøver og karakterer, og dér kommer de kreative og humanistiske fag stærkt ind i billedet. Jeg tror også, at spørgsmålet om en tryk og glad skoletid er meget vigtigt, og i den forbindelse er det vigtigt, at vi ikke for tidligt sætter dumpemærkat på ryggen af eleverne.

Jeg ser meget gerne, at vi styrker kundskaberne i basisfagene i vores skole. Der vil altid være brug for gode kundskaber i dansk, regning, matematik og fremmedsprog, ingen tvivl om det. Jeg har egentlig heller ikke noget imod, at vi laver en eller anden form for afgangsprøve, men det er ikke sikkert, at resultatet skal udtrykkes i et tal; det kunne også udtrykkes i en udtalelse, som kunne være mere nuanceret end tal. Jeg vil ikke lægge mig fast på, hvordan den prøve skal afholdes, og hvilke fag den skal omfatte; lad os tage den debat til foråret.

Vi støtter det fremsatte forslag om motiveret dagsorden, der opfordrer til afholdelse af en konference om evalueringsformer i folkeskolen. Lad os drøfte tingene dér og i forårets debat. Det er vigtigt, at vi får dette område belyst meget grundigt, og derfor skal vi ikke i dag lægge os fast på, hvilke fag og hvilken prøveform der skal være gældende.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i fru Eva Møllers tale. Det var en meget god og fyldig tale, der grundigt argumenterede for, at regeringen nødvendigvis må mene, at det krav, der er i befolkningen, især fra de unge, om, at man kan få lov til at indstille sig til en prøve, at man kan blive vurderet efter karakterer, og at der skal være mulighed for differentieret undervisning i folkeskolen, det kan vi ikke fravige.

Selvfølger skal man ikke lægge for megen vægt på brugerundersøgelser og meningsmålinger, men det ville være underligt, om det ikke indgik i regeringens vurdering, at når det gælder præcis det, vi drøfter i dag, tyder alt på, at $\frac{1}{2}$ af befolkningen er enige med os, og blandt de unge er det $\frac{3}{4}$, så vidt jeg kan se.

Jeg tror, det hænger sammen med, at debatten kører i et lidt forældet spor. Kampen mod den sorte skole er vundet, men der er nogle, der er lidt oppe i årene, som bliver ved med at kæmpe den kamp længe efter, at den er vun-